

Неуморимитѣ трудове на дѣда Славейкова не останаха безъ отзиви у народа: още приживе любимиятъ покойникъ има нееднократно случай да види и чуе народната признателность къмъ себе си.

## СТИХОТВОРЕНИЯ ОТЪ П. Р. СЛАВЕЙКОВЪ

### 1. — Народенъ.

Съ идеали все боравихъ —  
Всичко друго смѣтахъ грѣхъ —  
Съ тѣхъ и себе си забравихъ,  
На свѣта свѣтъ не видѣхъ.

Все за другитѣ залѣгахъ,  
Трѣбва, казвахъ, тъй е редъ,  
Свойтѣ работи отлагахъ —  
Чуждитѣ все по-напредъ.

Минахъ животъ любороденъ,  
Съсъ неволи болъ и болъ . . .  
И лича, че съмъ народенъ —  
Гладенъ, жаденъ, босъ и голъ.

### 2. — Мудно ходи наш'то време.

Мудно ходи наш'то време;  
Мина вече наший редъ . . .  
Зрѣй отсега младо племе,  
Съсъ надежди за напредъ.  
Насъ неволи надделѣха —  
Вази тѣ да не смутятъ . . .  
Уморенитѣ заспаха,  
Живигѣ — тѣ нека бдятъ.

Срамъ томува, който тжжи,  
Че въ свѣта й минутенъ гостъ, —  
Слава, въвъ ржка съ орже  
Който бди на своя постъ!